

مدیری: ابن السری
احمد جودت

مؤسسی: ابن السری
مصطفی نامق

آشیان

أدب، علمی، أخلاقى هفتلق مجمرء، در

تاریخ تأسیسی ۱۳۲۶—۱۳۲۴

۲۸ آغستوس، ۱۳۲۴

نومرو ۱

استانبول

محل اداره سی: باب عالی جاده سنده دائره مخصوصه

شرکت مرتبه مطبعه سی

۱۳۲۴

آشیان

بشمر، او شیمدی معذب سوروکه ن مفلوج،
 آدیم آدیم ایده جک زروء خلاصه عروج؛
 اینان، خلوق، ازلی بر شفادر آلدانق.
 — حصار، ۱۳۱۹ — توفیق فکرت

تأثر

أسكى عالملى یاد ايله تجدید ایدرم؛
 حالى ماضی به قاتار، عمرى تمديد ایدرم.
 طوبلار اولادى، مستغرق و مسحور شغف،
 کلبه ماتمى پر طرب عید ایدرم.
 بزىمك هیأتی ماننده منظومه شمس،
 بانك شکرانمى پیوسته ناهید ایدرم.
 بیلسه کر آه چو جوقلر سزه باقدجه نهلر،
 نهلر اللهدن ایستره نهلر امید ایدرم.
 منظره ك بزم صفا زادمی قهر ايله مه سین،
 سنی ای موت شو صبیان ايله تهدید ایدرم.

آه، ای آه یتیمانه که بی سود و اثر!
 آه، ای حب ابوت که هبادر اکثر!
 آه، ای فطرت، آیا لهجه سرالاسرار!
 آه، ای کنز مطلبم در منبای بشر!
 آه، ای عشق، آیا صرصر خیزاب انکیز!
 آه، ای حسن أمل پیک و خیالی پیکر!

حافظه مدن چکیل ای چهره موت هائل !

واهمه مدن اوزاء ای چاه مخوف مقبر!

نیم ساغر، می نوشینمه سمریز اولما،

خاطرهك نشوة صد ساله بی اخلاصه یترا!

سبز چو جو قمر کواکیز، اکلنکیز، اوینایکیز؛

شو چو جو قلقله کچن دملری فرصت صایکیز؛

قدرینی بیلیمک ایچین حالکیز، آتی بی

بیلیمه کز!.. آه فقط شمیدی خیر اولمایکیز.

یوواکز ایشته بو او؛ نقل مکان ایتسه کده

شو جواره بوکونی آکمی ایچین اوغرایکیز.

شیمیدی ساکت طوران اشیا اوزمان نطقه کلیر،

سبزده ممکنسه بوخوش خاطره بی صاقلایکیز.

طاطلی طاطلی آجیلر قلبکیزی او قشایه جق،

بیاد ماضی ایله خوشدر آزاجق آغلایکیز.

بر زمان نهیدی؟ اوت، دونکی کبی یادمده؛

بر صفا نشئه سی محسوس ایدی فریادمده.

شیمیدی برقهقهقه بادی سعال مزعج،

شیمیدی برشوق بکا خنده معتادمده.

شیمیدی آهنگ صفا ولوله اطفالم

آشیان کهن مسعدت آبادمده.

ایسترم شعر می خندان شطارت کورمک،

منقلب آه ترانهم لب انشادمده.

قلمدی ذره قدر اُسکی خوداندیشلکم،

شیمیدی کورسه هم یترا سایشی اولادمده.

آشيان

واه لکن اوتده زلزله لرله ویران
کویجکرلرده کرفتار فتور خسران .
نه پدرلر الی بوکرنده شاشیرمش قالمش .
نه قدر عالله لر، حیف، سفیل و عریان!
قهر انقاض اولان امیدینه کریان پدرک
دیگر اولادی ده میدان خطرده پویان .
صارصیلیر صارصیلیر اینکار اینکی ده بر طوپراق ،
محشرک هائله شو رشیدر صانکه عیان .
او وطنداشلره سن مرحمت ایت اللهم،
عون واحسانکه اک چوق بوکون اونلرشایان .

مرحوم
اسماعیل صفا

— ۲۳ ایلول ۱۳۱۵ —

غریبته

اوزاق اوزاق، متوکل یابانجی بر کویده
کناره شویله آیلیمش، غریب، بی سایه
— که برک وباری پریشان نهال کریانم —
طویولمبور و طویولماز این هجرانم
آراشدیرر بنی اوکسوز یووامده بی وایه
غریب یاوروم ایله بر خیال پشمرده .

دیورمیسک «بابا کل کل!» قیزم هر آقشام سن
سنک خیال یتیمکه آغلایورکن بن؟...

کونش باتار، طاغیلیر افقه هپ تخیل شام،
بوتون مناظری تظلیل حزن ایدر ساکن؟